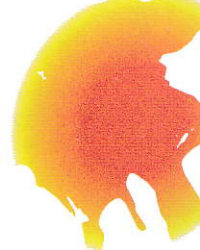

MICUL CITITOR

Citesc, descopăr, înțeleg

clasa a II-a

1.	LA CE TE AJUTĂ INTERNETUL? , fragment din <i>Eu și lumea digitală</i> , de Lucha Sotomayor	4
2.	GAVROCHE , după <i>Gavroche și Cosette</i> , fragmente din romanul <i>Mizerabili</i> , de Victor Hugo	8
3.	PIPPY ȘOȘETICA , după Astrid Lindgren	13
4.	GREIERELE ȘI FURNICA , de Jean de La Fontaine	17
5.	IEPURELE DE CATIFEA , după Margery Williams	20
6.	O SUTĂ DE ROCHII , după Eleanor Estes	23
7.	CHEIȚA DE AUR sau MINUNATELE PĂȚANII ALE LUI BURATINO , de Alexei Tolstoi	26
8.	CUCUL , de Elena Farago	30
9.	NOROC CU DOMNUL TERUPT , după Rob Buyea	32
10.	CE E ATÂT DE SPECIAL LA BANI? după un text de Mike Schäfer	36
11.	CARTEA JUNGLEI , de Rudyard Kipling	39
12.	PINGUINII DOMNULUI POPPER , de Richard și Florence Atwater	42
13.	LEUL DEGHIZAT , de George Topîrceanu	45
14.	BUNICUL ȘI NEPOTUL , după Frații Grimm	48
15.	CORPUL TĂU VORBEȘTE , fragment din <i>Marele ghid al bunelor maniere</i> de Nathalie Depoorter	51
16.	SOMNOROASE PĂȘĂRELE , de Mihai Eminescu	55
17.	AVENTURILE LUI HABARNAM , de Nikolai Nosov	57
18.	MICUL INVENTATOR. Dispozitivul de vorbit cu animalele , după Suza Kolb	61
19.	SOLDĂȚELUL DE PLUMB , după Hans Christian Andersen	65
20.	MALALA ȘI CREIONUL MAGIC , de Malala Yousafzai	69
21.	O NOAPTE MIRACULOASĂ , fragment din <i>O aventură minunată în Cosmos</i> , de Lisa Hänsch și Ramona Wultschner	71
22.	BALUL FLORILOR , după Sigrid Laube	75
23.	HEIDI, FETIȚA MUNȚILOR , după Johanna Spyri	80
24.	PINOCCHIO , de Carlo Collodi	82
25.	MĂRUL DE AUR , adaptare după o poveste populară irlandeză	84
	EVALUARE FINALĂ: Fetița căreia nu-i plăcea numele său , de Elif Shafak	87

ÎNAINTE DE
LECTURĂ

Tu cum crezi că era lumea înainte de internet?

Crezi că oamenii puteau vorbi ușor între ei înainte de internet?

La ce te ajută internetul?

✓ Să cauți rapid informații

Și să încarci, să transmiți informații
pe care le crezi chiar tu.✓ Să găsești noi forme
de expresieÎți oferă platforme unde
poți crea sau împărtăși idei.

✓ Să te alături unor grupuri

Nu contează dacă pasiunea ta sunt pisicile
sau bicicletele: oricând vei găsi un grup pe internet
în care să intri și unde oamenii să aibă aceleași pasiuni ca și tine.

✓ Să comunici în mai multe feluri

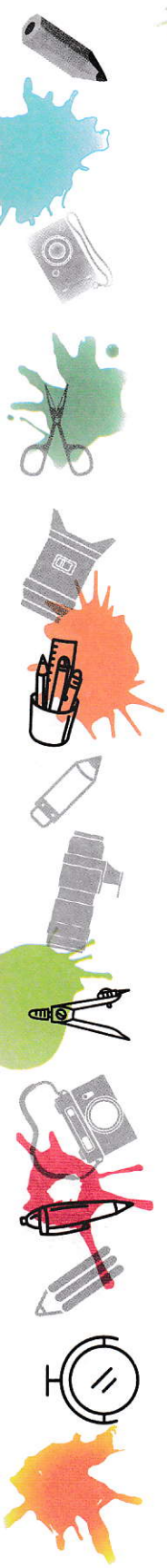
Cu sau fără cameră video, trimițând mesaje scrise sau audio, e-mailuri etc.

✓ Să faci lucruri bune

S-a folosit pentru salvarea de vieți omenești, pentru a reuni familii, pentru a găsi
persoane dispărute, pentru a trimite mesaje pozitive, pentru a povesti lucrurile pe
care le fac ceilalți ca să ne facă lumea mai bună.

✓ Să joci jocuri...

Chiar muuuuuuuuuulte.

✓ Rețeaua e o conversație care nu se termină niciodată, între muuuulte
persoane!Dacă vrei să cauți ceva și să descoperi TOT ce are legătură cu lucrul acela, poți
folosi internetul ca să știi ce gândesc ori spun alte persoane despre tema respectivă
și, astfel, să tragi propriile concluzii.

Cum o conversație pe internet are loc între atât de multe persoane, acolo nu vei găsi o singură variantă de adevăr.

✓ Internetul le oferă oamenilor o voce

E ca un microfon GIGANTIC. Dacă vorbești prin el, te vor auzi mai mulți oameni decât sunt la tine în școală! Mai mulți oameni decât sunt într-o sută de școli la un loc!

Înainte să transmiți ceva pe internet, pune-ți următoarea întrebare: ești sigur că vrei să le spui asta copiilor din mai mult de o sută de școli?

✓ Internetul este ca o oglindă a lumii în care trăiești, iar pe lume există oameni buni și oameni nu chiar așa de buni. La fel se întâmplă și pe internet.

De aceea, rețeaua este folosită de unele persoane și pentru a le face rău celorlalți, pentru a fura informații despre alți oameni, pentru a râde de ei sau pentru a difuza lucruri pe care aceștia nu doresc să le facă publice.

✓ Internetul te ajută să-ți spui povestea

În 2009, o fetiță pe nume Malala și-a scris povestea pe internet, iar lumea întreagă a aflat despre nedreptățile pe care le sufereau fetițele din Pakistan, țara ei. Câțiva ani mai târziu, a câștigat Premiul Nobel pentru Pace, unul dintre premiile cele mai importante din lume.

✓ Te ajută să intri în legătură cu oamenii pe care îi iubești

De exemplu, cei care se mută în altă țară pot păstra legătura cu prietenii și rudele lor folosind internetul.

DA, internetul e bun la foarte multe lucruri, dar nu chiar la toate.

Internetul **NU** te ajută...

- Să simți cum îți cade ploaia pe față.
- Să te dai de-a rostogolul pe un deal.
- Să îmbrățișezi pe cineva.
- Să te joci cu animăluțul tău drag.
- Să mănânci pizza, să te bucuri de înghețată sau să mănânci căpșuni.
- Să-i spui un secret celui mai bun prieten sau celei mai bune prietene.
- Să gâdili pe cineva până când nu mai poate de râs.
- Să te arunci cu capul înainte în piscină!
- Să mergi cu bicicleta ca vântul și ca gândul.
- Să simți parfumul mamei sau al tatei.

1. Încercuiește varianta corectă:

- Cu ajutorul internetului poți:
 - a. să dormi
 - b. să cauți informații
 - c. să mănânci
- Pe internet poți vorbi:
 - a. doar cu profesorii
 - b. doar cu familia
 - c. cu multe persoane
- Internetul este comparat cu:
 - a. o carte
 - b. un microfon gigantic
 - c. o jucărie

2. Notează A, dacă propoziția este adevărată, sau F, dacă este falsă.

- a. Internetul te ajută să găsești informații.
- b. Internetul te ajută să îmbrățișezi pe cineva.
- c. Pe internet există doar lucruri bune.
- d. Pe internet poți găsi oameni cu aceleași pasiuni ca tine.

3. Completează enunțurile:

- 1. Internetul este ca un gigantic.
- 2. Pe internet poți trimite și mesaje.
- 3. Internetul NU te ajută să pe cineva.

4. Transcrie din text, sub fiecare coloană, exemple de activități pe care le poți face și pe care nu le poți face pe internet.

POȚI face pe internet	NU POȚI face pe internet
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

5. Scrie câte alte două exemple de activități pe care le poți și pe care nu le poți face pe internet, diferite de cele prezentate deja în text.

.....

.....

6. Răspunde la întrebări:

a. De ce crezi că internetul este comparat cu un „microfon gigantic”?

b. De ce trebuie să fim atenți la ce spunem pe internet?

c. De ce spune textul că internetul este „o oglindă a lumii”?

7. Încercuiește situația în care copilul folosește corect internetul.

- a. Ana postează fotografii cu colegii ei fără ca aceștia să îi permită.
- b. Mihai caută informații pentru un proiect.
- c. Dan scrie comentarii răutăcioase online.

8. Exprimă-ți opinia, răspunzând la următoarele întrebări:

a. Cum se pot simți oamenii dacă cineva râde de ei pe internet?

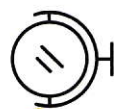
b. Cum este o persoană care folosește internetul pentru a-i ajuta pe alții?

9. Imaginează-ți că îi explici unui coleg mai mic cum ar trebui să folosească internetul. Completează spațiile libere cu informațiile potrivite.

„Internetul este bun pentru că _____, dar trebuie să _____”

10. Tu cum ai folosi internetul pentru a face lumea mai bună?

11. Ce ar trebui să faci înainte să postezi ceva pe internet?

**ÎNAINTE DE
LECTURĂ**

Ce fel de ajutor le oferi celor dragi ție?

Odinioară, cu vreo sută de ani în urmă, Parisul era tot atât de plin de copii vagabonzi ca pădurea de păsărele. Păsărelele se cheamă vrăbii, iar copiii, ștengari. Acești băiețandri, în vârstă de șapte până la unsprezece ani, trăiau de obicei în cete. Părinții lor, istoviți de sărăcie și munci grele, nu puteau și, uneori, nici nu voiau să le poarte de grijă. Dar ștengarii nu-și pierdeau curajul. Erau zile când nu mâncau; dar nu era seară să nu se furișeze, dacă aveau poftă, la teatru. Uneori n-aveau cu ce să se îmbrace, nici ce să-și pună în picioare, și nici unde să se adăpostească măcar. Zile întregi hoinăreau pe străzi și înnoptau pe unde se nimerea.

În vremea aceea puteai întâlni adesea pe Boulevard du Temple un băiat de vreo unsprezece-doisprezece ani, care era adevărata întruchipare a ștengarului. Purta pantaloni lungi, bărbătești și o bluză femeiască. Dar nici pantalonii nu-i avea de la taică-său și nici bluza de la maică-sa. Niște oameni străini îl îmbrăcaseră, de milă, în aceste zdrențe. Totuși, băiatul avea și tată, și mamă. Taică-său însă nu-i purta de grijă, iar maică-sa nu-l iubea; astfel, pe drept cuvânt, putea fi socotit orfan.

Se simțea în largul lui numai pe stradă. Era un băiat palid și bolnăvicios, dar isteț, îndemânat, zglobiu și tare glumeț.

Nu stătea niciodată la un loc; hoinărea pe străzi cântând, scormonea prin canale de scurgere, șterpelea pe ici, pe colo, cu haz și îndemănare, așa cum fac pisicile sau vrăbiile, râdea când i se spunea ștengar și se mânia când i se spunea haimana.

Copilul trăia lipsit de dragoste și de îngrijire, ca ierburile gălbejite care cresc prin

pivnițe. Nu suferea însă din această pricină și nu învinuia pe nimeni. De altminteri, nici nu știa cum ar trebui să fie cu adevărat un tată sau o mamă. Acest ștregar fusese poreclit pe bulevard Gavroche.

La Paris se ivesc adesea, în mijlocul primăverii, zile friguroase, când ai putea crede că s-a întors iarna.

Într-o asemenea seară rece de aprilie, Gavroche, zgribulindu-se de frig în zdrențele lui, stătea pe o stradă plină de lume, în fața unei vitrine mari de frizerie, luminată din belșug. Își înfășurase gâtul într-un șal șterpelit cine știe de unde. Părea că privește cu o curiozitate plină de admirație un manechin de ceară. Însă Gavroche observa ce se petrece în frizerie, pândind momentul în care s-ar fi putut strecura înăuntru, pentru a șterpeli din vitrină o bucată de săpun, pe care s-o vândă pe urmă, pentru câțiva gologani, unui bărbier de la mahala.

Tot admirând manechinul de ceară și privind bucata de săpun, el mormăia printre dinți: „Marți! Nu marți! Marți să fi fost? Mi se pare că marți. Da, marți.” Se străduia să-și aducă aminte când mâncase ultima oară. Își dădu seama că asta se întâmplase cu trei zile în urmă, deoarece era vineri.

Dar iată că Gavroche văzu doi copii mai mici decât el, unul de vreo șapte ani, celălalt de cinci, destul de bine îmbrăcați. Cel mai mic plângea întruna, iar celui mai mare îi clănțăneau dinții de frig. Copiii plecară, plângând, dar Gavroche se repezi după ei:

— De ce plângeți, broscuilor?

— N-avem unde să dormim la noapte, răspunse cel mai mare.

— Asta-i tot? Mare lucru! Face să plângi pentru asemenea fleacuri? Uite, prostuții! Veniți cu mine, țâncilor!

— Venim, domnule, răspunse cel mai mare.

Conținându-și plânsul, copiii îl urmară cu încredere pe Gavroche.

Trecând prin fața unei porți văzu o fată de vreo treisprezece-paisprezece ani, care tremura de frig și cerșea.

— Sărmănica! N-are nimic pe ea! Ține, ia-! zise el. Și scoțându-și șalul cel călduros, îl aruncă pe umerii slabi ai cerșetoarei.

Fetița îl privi înmărmurită și primi darul fără să spună un cuvânt. Gavroche însă se zgribuli acum și mai amarnic din pricina frigului.

Porni mai departe. În urma lui, copiii grăbeau pasul. Trecând pe lângă o brutărie, Gavroche se întoarse spre ei:

